

Cine din mine

Ana Blandiana

Cine din mine ți se închină
E vinovat în fața mea,
Cine din mine nu ți se-nchină
E alungat din fața mea.

Cum să mă-mbun și cum să m-astâmpur,
Ca în fragede foi învelită-n eresuri?
Cu gânduri și frunze, cu șoapte și sâmburi,
Ironice înger, zadarnic mă-mpresuri.

Zadarnic în ornice mi se termină
Timpul ca apa dintr-o ulcea.
Cine din mine ți se închină
E vinovat în fața mea.

Cu scârbă-l alung și cu mare mirare
Pe cine din mine nu ți se prosternă,
Sub bezna cea limpede și cântătoare
A ochiului stins de pleoapa eternă.

Cine din mine ți se închină
E vinovat în fața mea,
Cine din mine nu ți se-nchină
E alungat din fața mea.

Să cad într-un somn ca-ntr-un fund de ocean
Fără ieșire și fără plângere,
Unde visându-te o dată pe an
Mult să mă mir de viața mea, îngere.